

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр.Попово, 19.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Поповският районен съд, в публично съдебно заседание на пети март през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР ТОМОВ

при секретаря Мая Ангелова, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 24 по описа за 2014 г. на ПРС**, за да се произнесе взе предвид следното:

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на „СКАТ ПОПОВО“ООД със седалище и адрес на управление гр. Попово, представлявано от управителя Милен [REDACTED] Недялков, против НП №РД-10-59/17.09.2013 г. на Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което и на осн. чл.126а, ал.5, т.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на ЮЛ е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв. /седем хиляди лева/ за това, че „на 26.03.2013 г. при служебна проверка в Съвета за електронни медии е установено, че предприятието „СКАТ ПОПОВО“ООД, няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода от 25.08.2012 г. до 24.02.2013 г.“-**нарушение по чл.125в, т.2 от ЗРТ.**

В жалбата се оспорва извършеното нарушение като се релевират подробно аргументирани доводи свързани от една страна с допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон, а от друга и по същество. В с.з. жалбата се поддържа лично от управителя М.Недялков и чрез процесуален представител адв. [REDACTED] от АК Бургас, който моли НП да бъде отменено като незаконосъобразно.

Въззиваемата страна редовно призована, чрез ст.юк [REDACTED] оспорва жалбата, счита, че НП е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено.

Районна прокуратура Попово, уведомени съгл.чл.62 от ЗАНН, не изпращат представител в с.з.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 от ЗАНН и е **процесуално допустима**. На 26.03.2013 г. при извършване на служебна проверка във връзка с изпълнение на разпоредбите чл.125в ЗРТ, актосъставителя [REDACTED] установила, че „СКАТ ПОПОВО“ООД е предприятие, което е вписано в Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения /извлечение л.29/, като е заявило, че ще предоставя услугите „разпространение на радио- и телевизионни програми“, „пренос на данни“ и „пренос на данни- достъп до интернет“ на територията на страната /списък с населени места, приложен л.30/. Длъжностното лице констатирало също, че с

налагане на административни наказания се считат за верни, до доказване на противното. От друга страна, по силата на чл.14,ал.2 НПК във връзка с препращащата норма на чл.84 ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила-правило, което е категорично застъпено в т.7 от ППВС №10/1973 г., Сб.,1992, стр.530, където е посочено, че "отразените в АУАН фактически констатации НЕ СЕ считат за установени до доказване на противното и затова административно-наказателното обвинение следва да се установи с допустимите от закона доказателства". В посоченият контекст, съдът е длъжен, разглеждайки делото да установи чрез допустимите от закона доказателства дали е извършено административното нарушение, както и обстоятелствата, при които е извършено. Съдът, при извършване на посочената проверка намира, че както при съставяне на акта, така и при издаване на НП стриктно са спазени изискванията на чл.36-46 и чл.52-58 от ЗАНН, като нарушението извършено от „СКАТ ПОПОВО“ООД е описано конкретно и ясно, при спазване на необходимите реквизити. В този контекст съдът не споделя изразеното в жалбата /т.8/ и поддържано от процесуалния представител в с.з. становище, че в НП липсват дата и място на извършеното нарушение. Датата на извършване на административното нарушение е тази, посочена от съответния контролен орган – в случая при служебна проверка, на 26.03.2013 г. едновременно е констатирано както изпълнението на задължението по чл.125в,т.1 от ЗРТ, така и неизпълнението на задължението по чл.125в,т.2 от ЗРТ. При коректно отразената в АУАН и НП дата, съдът приема за безспорно, че тримесечният срок по чл.34,ал.1 от ЗАНН е спазен, като само за процесуална прецизност съдът намира за необходимо да отбележи, че императивните изисквания по чл.42 от ЗАНН задължават длъжностното лице да впише в акта само датата на неговото съставяне и датата на извършване на нарушението, но не и датата на установяване на нарушението. Същите правни изводи могат да бъдат направени и по отношение мястото на извършване на нарушението по чл.125в,т.2 от ЗРТ, което с оглед спецификата му очевидно не може да бъде индивидуализирано конкретно до единствен административен адрес. Това е така, защото разпространяването на програми без уредени авторски права се извършва в различни населени места, които естествено не съвпадат нито със седалището на „СКАТ ПОПОВО“ООД, нито с това на СЕМ. Следователно, непосочването на място на извършване на нарушението не е в противоречие със ЗАНН, като същото е важно единствено във връзка с компетентността на наказващия орган, респ. със съдебния район, в който следва да бъде обжалвано НП. В настоящият случай, съгласно изричното определение № 15/03.02.2014 г. по н.д.№ 2351/2013 г. на III н.о. на ВКС по повод повдигнатия от СРС спор за подсъдност, са дадени задължителни указания, че компетентен да разгледа жалбата на „СКАТ ПОПОВО“ООД е Районен съд Попово.

Посредством разпоредбата на чл.125в,т.2 от ЗРТ законодателят е въвел императивно изискване към всяко предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, каквото несъмнено е и „СКАТ ПОПОВО“ООД, да предоставя на всеки 6 месеца в СЕМ актуализирани списъци свързани с придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми. Спецификата на материята, уредена от ЗРТ изисква от по-подробен анализ относно основанията, въз основа на които се изисква от тези предприятия, да имат сключени договори със сдруженията за колективно управление на авторски и сродни права, с които се уреждат правата за разпространение на произведения, звукозаписи и записи на аудиовизуални произведения, включени в разпространяваните телевизионни програми.

На първо място, съгл.чл.18,ал.2,вр. с ал.1,т.1 от ЗАПСП всеки автор има изключително право да използва създаденото от него произведение и разрешава използването му от други лица, посредством предлагане на възможности за по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведението или възможности за което има право на възнаграждение. На второ място, посредством включително подробната разпоредба на чл.21 от ЗАПСП се детайлизира материално-правното основание за търсене и реализиране на административно-наказателната отговорност като извършено от „СКАТ ПОПОВО“ООД административно нарушение по чл.126а,т.2, вр. с чл.126а,ал.5,т.2 от ЗРТ. Отговорността на търговското дружество е наложена от СЕМ заради това, че не е уредило авторските права за произведенията, звукозаписите и т.н., включени в разпространяваните програми, т.е. относно втосичното използване на права. От посочените по-горе разпоредби става ясно, че тези права се реализират единствено чрез сдруженията за колективно управление на авторските и сродните на тях права, в случая – ПРОФОН, МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР. Съгл.чл.40а,ал.2 от ЗАПСП министърът на културата създава и поддържа публичен регистър на сдруженията за колективно управление на авторски права по чл.40 от същия закон. Министърът изпълнява това свое задължение, като на публично достъпната интернет страница на МК [/http://mc.government.bg/page.php?p=52&s=456&sp=0&t=0&z=0/](http://mc.government.bg/page.php?p=52&s=456&sp=0&t=0&z=0) поддържаал въпросния регистър, в който са включени: МУЗИКАУТОР, ПРОФОН, ТЕАТРАУТОР, ФИЛМАУТОР, КОПИ БГ, ЕАЗИПА, РЕПРО БГ и АРТИСТАУТОР. На 02.01.2013 г. предприятието „СКАТ ПОПОВО“ е сключило договор с ПРОФОН /приложен л.33, представен в съдебния акт АУАН/, по силата на който е получило неизключителното право за предаване на електронна съобщителна мрежа (по кабел/в IPTV среда) на територията на БГ на звукозаписи и записи от музикални аудио- визуални произведения, ведно с включените в тях записани изпълнения, т.е. с този договор са уредени правата по чл.75-78 от ЗАПСП. За да бъдат уредени и авторските права на останалите носители на права като например режисьори, автори на музика и т.н., е било необходимо да бъдат сключени договори и с другите две сдружения от публичния регистър на МК, които управляват тези категории права, а именно МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР – нещо, което не е направено и към настоящия момент. В представеното към АУАН възражение от 02.01.2013 г. министърът на „СКАТ ПОПОВО“ заявява, че това се дължи на непостигнати договорености с тези две организации във връзка със заплащане на ползваните права. Трябва да се отбележи, че съдът намира за безспорно, че предприятието НЯМА сключени договори с МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР, като е правно ирелевантно основанието, поради което такива не са били сключени. Липсата на постигната договореност между „СКАТ ПОПОВО“ООД от една страна МУЗИКАУТОР и ФИЛМАУТОР от друга страна относно дължимото възнаграждение, не освобождава предприятието от задължението да сключи такива договори, тъй като поддържането на противното би довело до неконтролирано разпространяване на произведения, в ущърб на носителите на права и без тяхното съгласие.

С оглед установените в хода на съдебното диссидентство относими към предмета на доказване, съдът намира, че правилно както е направено в НП на административното нарушение е дадена правна квалификация по чл.126а,т.2 от ЗРТ. От тази разпоредба следва, че всяко предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, каквото несъмнено е и „СКАТ ПОПОВО“ООД, е задължено на всеки 6 месеца да предоставя в СЕМ актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани с придобиване на права за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в

42

разпространяваните програми. Неизпълнението на това задължение е скрепено със имуществена санкция по чл.126а,ал.5,т.2 от ЗРТ. Изводът на наказващия орган – за бездействие от страна на задълженото предприятие – жалбоподател, не е оборен от ответната страна по никакъв начин, а точно напротив – потвърждава се от всички приобщени по делото доказателства. Установеното нарушение е от категорията на формалните нарушения, или т.нар. нарушения на просто извършване. Типичното за тях е, че в състава не е посочен настъпването на някакъв вредоносен резултат, като се осъществяват със самия факт на извършването им, в случая с непредставяне в СЕМ до изтичане на указания срок на актуализирания списък и документите по чл.125в,т.2 ЗРТ.

Административнонаказателната отговорност на ООД-юридическо лице е безвиновна и обективна, т.е. при административни нарушения на търговски дружества изобщо не се изследва въпросът за вината. Обективният ѝ характер следва и от това, че никое ЮЛ или друго обособено имущество, каквото е например предприятието на ЕТ, не може да прояви вина, т.е. субективно отношение, при осъществяване на своята дейност. Във всеки един случай обаче следва да се установят релевантните обстоятелства по чл.83,ал.1 от ЗАНН, а именно че нарушението е извършено при осъществяване на дейността на дружеството-жалбоподател. В настоящият казус се установи, че в чл.126а, ал.5,т.2 от ЗРТ е предвидена възможността за налагане на имуществена санкция на ЮЛ, каквото е и дружеството-жалбоподател. По отношение конкретният размер на наложената имуществена санкция в размер на 7 000 лв. съдът счита, че същата правилно е индивидуализирана във възможният ѝ минимален размер (при възможност от 7 000 до 30 000 лв.), отговарящ на тежестта на извършеното нарушение на законодателството, свързано с уреждане на авторските и сродните права, поради което и спазването на чл. 27,ал.2 и ал.3 от ЗАНН не следва се обсъжда, тъй като съдът не може да слезе под законоустановения минимум на наказанието /в т.см.цитираното ППВС № 10/1973 г./.

Съдът обсъди и намери за неоснователно и последното наведено в жалбата възражение за приложение на чл.28,б."а" ЗАНН. Действително наказващият орган реално не е обсъждал възможността за приложение на чл.28 от ЗАНН, но очевидно я е имал предвид и е отказал нейното приложение. Тук е мястото да се отбележи, че ЗАНН не предвижда критерий за отграничаване на маловажните случаи, поради което във всеки един случай следва да се подхожда конкретно при съобразяване с относимите смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, при които е извършено административното нарушение, например стойността на вредата ако има такава, кръгът на засегнатите обществени интереси и т.н. Съгласно задължителните за всички съдилища указания, дадени с ТР № 1/12.12.2007 г. на ОСНК на ВКС се прие че *„...преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол ... когато съдът констатира, че предпоставките на чл.28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона... ”*. От друга страна известно е, че когато преценява дали са налице основанията по чл.28 от ЗАНН наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, попадащи в обхвата на чл.6 от ЗАНН, т.е. когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл.28 ЗАНН. Ако тази разпоредба бъде приложена, на практика нарушителя се освобождава от административно наказателна отговорност. При така посоченото, следва да се приеме, че в случая се касае за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, различен от общия за произнасяне ред, но в никакъв случай това произнасяне не може да почива на преценка по

целесъобразност. Тази преценка на наказващият орган подлежи на съдебен контрол, но само когато съдът констатира, че са били налице предпоставките за приложението на чл.28, б."а" от ЗАНН, но наказващият орган не ги е приложил. В настоящият взим съдът вече посочи, че безспорно е налице визираното в акта нарушение за което жалбоподателят е санкциониран. Настоящият съдебен състав счита че в случая се касае за осъществено формално, а не за резултатно нарушение на ЗРТ факта на неговото установяване законодателят свързва настъпването на неблагоприятни за нарушителя вредни последици, т.е. в случая не може да се говори че могат вредни последици само и единствено поради липсата на реален вредносен резултат от нарушението. Касае се за нарушаване на установения строг формален ред за уреждане на правата за разпространение на програми, чието нарушаване е ценено от законодателя, като такова с висока степен на обществена опасност което е по-голямо от размерите на предвидената имуществена санкция. С оглед особено значимост на охраняваният обществен интерес, настоящият случай не може да се определи като маловажен по смисъла на чл.11 от ЗАНН, вр. с чл.9, ал.1 от ЗАНН. Отговорността на жалбоподателя да се изключи съгласно чл.28 от ЗАНН, поради което съдът счита, че издаденото НП е правилно и законосъобразно, и следва да бъде изцяло потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-59/17.09.2010 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което и на основание чл.116а, ал.1 от ЗРТ на „СКАТ ПОПОВО“ ООД със седалище и адрес на управление гр.Попово, Б. България № 98, ЕИК 125569409, представлявано от управителя Милен [REDACTED] Мидялков, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв. /седем хиляди лева/ за извършено административно нарушение по чл.125в,т.2 от ЗРТ, **КАТО ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в срок от съобщаването му на страните пред Търговишки административен съд на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Вярно с оригинала! Решението отменя се с решение № 150/2014г. на ТАС. Следва да се

4г. по

РЕШЕНИЕ

Номер 62

02.06. 2014 година

град Търговище

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд
на двадесет и седми май

Град Търговище
две хиляди и четиринадесета година

В публично заседание в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЧО МИХАЙЛОВ
ЧЛЕНОВЕ: АЛБЕНА СТЕФАНОВА
ИВАНКА ИВАНОВА

Секретар: ЯНКА ГАНЧЕВА

Прокурор: ДИЛЯНА СТОЯНОВА

Като разгледа докладваното от съдията- докладчик Милчо Михайлов
КНАХД № 50 по описа за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XII от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „СКАТ Попово“ ООД гр. Попово, против Решение № 40/19.03.2014 г. по НАХД № 24/2014 г. на Поповския районен съд, за потвърждаване на НП № РД - 10-59/17.09.2013 г. издадено от Председателя на Съвета за електронни медии, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 125в, т.2 от ЗРТ на основание чл. 126а, ал. 5, т. 2 от същия закон е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв.

С касационната жалбата, като основани, за обжалване се сочат допуснати от въззивния съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила и на материалния закон. Моли се, настоящият съд да отмени въззивното решение и процесното наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител, с писмени бележки оспорва доводите на касатора.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Търговище, дава заключение за неоснователност на касационната жалба предвид законосъобразността на въззивното решение.

Административен съд гр. Търговище, след като обсъди оплакванията по жалбата във връзка с доказателствата по делото и съобрази правомощията си в касационното производство, намира за установено следното:

Касационната жалба, като подадена в срок от легитимна страна, процесуално е допустима. Разгледана по същество е основателна.

За да потвърди наказателното постановление, Поповският районен съд е приел за установено следното: На 26.03.2013 г. при извършване на служебна проверка във връзка с изпълнение разпоредбите на чл.125в от ЗРТ, контролни органи на СЕМ са констатирани, че „СКАТ ПОПОВО“ ООД е вписано в Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения. С писмо вх.№ ЛРР-13-34-01-26/14.02.2013 г. е предоставило на СЕМ списък на разпространяваните програми за периода от 25.08.2012 г. до 24.02.2013 г. При допълнителна проверка се изяснило, че „СКАТ ПОПОВО“ ООД няма сключени договори за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми за периода 25.08.2012 г.-24.02.2013 г., с което е нарушена разпоредбата на чл.126а,ал.5,т.2 от ЗРТ. Съставен е АУАН и издадено процесното наказателно постановление.

При изложените факти районният съд е поел отговорност за реализиране на административнонаказателната отговорност не за нарушение на процесуалните правила, водещи до опорочаване на извода по налагане на административната санкция. Обжалваното НП е издадено от компетентен орган, в съответствие с административнонаказателните процесуални правила и съобразяване с материалния закон.

Настоящата инстанция не споделя тези изводи на районния съд.

В редица свои решения Административен съд София-град е изтъквал, че описанието на нарушението е съществен и задължителен елемент (трябва да съдържа) елемент от съдържанието на наказателното постановление – чл. 57, ал.1 т. 5 от ЗАНН. В тази му част административнонаказателният орган определя (посочва) деянието с което е нарушен установения ред. Това законодателят изисква пълна конкретизация – дата и място, където е извършено престъпните действия при които е извършено и посочване на доказателства които обосновават. Предвидената изчерпателност не е случайна. Законосъобразността на административнонаказателното въздействие предпоставя пълно съответствие на извършеното с установения от закона състав, при наличие на което деянието се квалифицира като нарушение.

Така правилното прилагане на закона зависи от изясняване на всички обективни, реално проявени, обстоятелства имащи отношение към съответния абстрактен административнонаказателен състав. Резултатът от този процес намира израз в разглежданото описание.

Едновременно с това описанието на нарушението трябва да нарушените законови разпоредби – чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН – не съдържат същността на административнонаказателното обвинение и имат пряко отношение към правото на защита. В този смисъл липсата на някои от тези разпоредки в съдържанието на наказателното постановление води до неговата незаконосъобразност, съответно до отмяната му.

В разглеждания казус, наказателното постановление не съдържа описание на конкретно нарушение съобразно изискването на чл. 57, ал.1 т. 5 от ЗАНН. Посочено е само, че дружеството касатор е нарушил условията на лицензионни договори за придобиване за разпространение на произведенията – звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в диспозитивите на програмите за периода 25.08.2012 г.- 24.02.2013 г., което представлява нарушение на разпоредбата на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ – предвиденото разпространява програми без надлежно уредени авторски права. Това е предвиден чл. 125в, т.2 от Закона за радиото и телевизията, във връзка с чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радиото и телевизията."

По същество като се изключи фиксирания временен период, останалото е цитиране на законовите разпоредби. Отделно от това във нарушение са посочени две отделни норми - чл. 126а, ал. 5, т. 2 от Закона за радиото и телевизията - ЗРТ, като втората във вр. с първата. Не е ясно коя е нарушената разпоредба. Като се добави, че в диспозитива на наказателното постановление е описано че санкцията се налага за нарушение на чл. 125в, т.2., може да се предположи че наказващият орган има предвид тази норма. Изложената неправота е недопустима и представлява самостоятелно основание за отмяна.

В наказателното постановление неправилно е посочен периода през който е извършено нарушението (което само по себе си е незаконно). Наказващият орган, а и съдът, се позовават на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ-13-34-01-26 от 14.02.2013 г. с което касаторът е предоставил на ЕИП авторски списък / л.31

от въззивното дело/ на разпространяваните програми. В началото на този списък е посочен периода юли-декември 2012 г., а не 25.08.2012 г.-24.02.2013 г. Дори и този единствен факт изложен в НП, не е подкрепен с конкретни доказателства.

Явно е, че процесното наказателно постановление е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон и следва да бъде отменено. Като не е съобразил това въззивният съд е постановил незаконосъобразно решение, което също подлежи на отмяна.

Водим от изложеното и на основание чл.221, ал.2 във вр. с ал.1 и чл. 222, ал.1 от АПК, във вр. с чл.63 от ЗАНН, Административен съд гр. Търговище,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 40/19.03.2014 г. по НАХД № 24/2014 г. на Поповския районен съд, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-59/17.09.2013 г. издадено от Председателя на Съвета за електронни медии.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Вярно с оригинала! Решението влязло в законна сила на 02.06.2014г.

Председател:

Адм. секретар:

